

мята пльзнаха безброй насъ-
коми, цъфнаха цвѣтя по лива-
дитѣ, потекоха бистри пролѣтни
води. Отъ югъ долетѣха щър-
келитѣ и лястовичкитѣ, закука
куковица по зеленитѣ гори.

Тогава отъ пещерата изско-
чиха и останалитѣ трима братя.
Земята се промѣни, цъфна и
запѣ. Роди се жито и пшеница,
дойде жетва и вършитба и по
лозитѣ обвиснаха тежки гроз-
дове — черни като смола, желти
като кехлибарѣ. А хората сла-
вѣха името Господне.

Чуха за това лошитѣ братя

въ царството на леда. Побѣ-
снѣха отъ ядѣ. Вдигнаха се
отъ северъ и повлѣкоха пакъ
снѣжнитѣ бури и мразоветѣ.
Биха се день и ношъ съ добритѣ
братя и русокосата девойка.
Победиха ги и затвориха ги
пакъ въ пещерата до нова про-
лѣтъ, до ново лѣто и есень.

Така е било откакто свѣтъ
свѣтува, така ще бжде и до-
край свѣта — вѣчна война
между петтѣ лоши и седемтѣ
добри деца на майката го-
дина.

Георги Райчевѣ

Тръгналъ дѣдо Господь по
земята, съ патерица златна въвъ
ржката — плодородни ниви да

обиди и живота какъ е тукъ
да види. Крачель, крачель
кротко и полека и оглеждалъ